

Tafelgebed: Die naar menselijke gewoonte

H. Oosterhuis

B. Huijbers

Voorz. cantabile

Die naar menselijke gewoonte met een eigen naam genoemd werd

poco rit.

toen hij in een ver ver - le - den werd ge-bo-ren, ver van hier,

Koor a tempo

Die ge-noemd werd: Jes-joe, Je - zus, zoon van Jo - zef, zoon van Da - vid,

zoon van Jes - se, zoon van Ju - da, zoon van Ja - cob, zoon van A - bram,

Allen

zoon van A - dam, zoon van men - sen, die ook zoon van God ge - noemd wordt,

rit.

hei-land, vi-si-oen van vre - de, licht der we - relt, weg ten le - ven,

Koor a tempo

le-vend brood en wa-re wijn - stok, die, ge-liefd en on-be - gre - pen,

werd be-waard in taal en te - ken als een eeu-wen-oud ge - heim,

Allen

als een wacht-woord door-ge - ge-ven, als een vreemd ver-trouwd ver - haal,

rit.

die een naam in mijn ge-heu - gen, die de stem van mijn ge - we - ten,

Koor a tempo

die mijn waar - heid is ge - wor - den: hem ge-denk ik hier en noem ik,

als een do - de die niet dood is, als een le-ven-de ge - lief - de,

Allen

die ge - ko - zen heeft te le - ven, voor de arm - sten van de ar - men,

help-man, reis-ge-noot en broe - der, van de al - ler - min - ste men - sen, *rit.*

Koor *a tempo*

die, ten da - ge dat hij rond - ging door de dor - pen van zijn land - streek,

men-sen aan - trok en be - ziel - de, hen ver - zoen - de met el - kaar,

Allen

die niet steil en on-ge-naak - baar, niet hoog-har - tig als een heer - ser,

maar in knechts - ge - stal - te leef - de, die zijn le - ven voor zijn rien - den *rit.*

Koor

prij - gaf, door een vriend ver-ra - den, die ge-tergd tot op het kruis,

voor zijn vij-and heeft ge - be - den, die van god en mens ver - la - ten

senza misura

is ge-stor - ven, als een slaaf,

3

V: Die de avond voor zijn lijden brood genomen heeft en gebroken, die U dankte en het deelde en gezegd heeft tot zijn vrienden:

A: Neemt en eet, dit is mijn lichaam.

Doe dit om mij te gedenken.

V: Evenzo nam hij de beker, heeft opnieuw U dankgezegd, liet hem rondgaan om te delen, heeft gezegend en gesproken:

A: Neemt en drinkt uit deze beker met mijn bloed,

voor u vergoten tot vergeving van de zonden.

Als je drinkt, denk dan aan mij.

Koor *a tempo*

die ge-strooid is in de ak-ker als het klein-ste van de za-den,

die daar wacht een lan-ge win-ter in de stil-te van de dood,

Allen

die als graan ge-oogst zal wor-den, die als brood ge-deeld wil wor-den,

om in men-sen mens te wor-den, die, ver-bor-gen in zijn god, *rit.*

Koor *a tempo*

on-ze vre-de is ge-wor-den on-ze ziel tot rust ge-ko-men,

die ons groet van-uit zijn ver-te, die ons aan-kijkt van dicht-bij,

Allen

als een kind een vriend, een an-der, hem ge-denk ik hier, hem noem ik

en be-veel hem bij je aan, als je le-ven-de ge-lief-de,

Koor *senza misura*

als de mens die naast ie is.

Onze Vader

Onze Vader die in de hemel zijt,
 uw Naam worde geheiligd,
 uw Koninkrijk kome,
 uw wil geschiede
 op aarde zoals in de hemel.
 Geef ons heden ons dagelijks brood
 en vergeef ons onze schulden,
 zoals ook wij onze schuldenaars vergeven,
 en leid ons niet in verzoeking,
 maar verlos ons van de boze.
 Want van U is het Koninkrijk
 en de kracht
 en de heerlijkheid,
 tot in Eeuwigheid.
 Amen